

UZASADNIENIE

Projekt ma na celu uporządkowanie czterech kwestii związanych z przepisami ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, zwanej dalej „ustawą SDG” (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447, z późn. zm.).

Po pierwsze, dokonuje korekty dwóch przepisów związanych z tzw. punktem kontaktowym, będącym realizacją postanowień dyrektywy 2006/123/WE dotyczącej usług na rynku wewnętrznym. Przedstawione propozycje wynikają z ponad półrocznych doświadczeń Ministerstwa Gospodarki w prowadzeniu tego punktu.

Po drugie, proponuje się modyfikację przepisów dotyczących uruchamianej dnia 1 lipca 2011 r. Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEIDG). Realizacja projektu jest już bardzo zawansowana, niemniej jednak w jej toku dodatkowe analizy wykazały zasadność dokonania pewnych zmian w rozdziale III ustawy SDG. Należy zdecydowanie podkreślić, iż zmiany te nie mają charakteru krytycznego i ich brak nie spowoduje niepowodzenia projektu CEIDG, jednak ich przeprowadzenie będzie dla projektu bardzo korzystne i pozwoli na praktyczne poszerzenie zakresu funkcjonalności systemu. Proponowane są następujące zmiany:

- 1) usunięcie obowiązku określania w rozporządzeniu wzoru wniosku o wpis do CEIDG,
- 2) uelastycznienie przepisów obligujących CEIDG do korzystania z elektronicznej platformy usług administracji publicznej,
- 3) określenie, że podawanie danych adresowych zgodnie z oznaczeniami kodowymi przyjętymi w krajowym rejestrze urzędowym podziału terytorialnego kraju jest obligatoryjne tylko do poziomu oznaczenia gminy, a w pozostałym zakresie „o ile jest to możliwe”,
- 4) wprowadzenie do ustawy tzw. rejestru pełnomocnictw (od dnia 1 stycznia 2012 r.),
- 5) wprowadzenie do ustawy przesłanki wykreślenia z CEIDG przedsiębiorców, wobec których orzeczono zakaz wykonywania zawodu (dotyczy np. indywidualnych praktyk lekarskich),
- 6) wprowadzenie możliwości składania wniosków do CEIDG w inny sposób niż za pomocą bezpiecznego podpisu elektronicznego weryfikowanego za pomocą kwalifikowanego certyfikatu, takich jak np. zaufany profil na platformie ePUAP,
- 7) doprecyzowanie zobowiązania organów do wpisywania do CEIDG informacji o przedsiębiorcy niezwłocznie po otrzymaniu informacji o prawomocnym rozstrzygnięciu sprawy,

8) dodatkowo proponuje się, aby przez złożenie wniosku o wpis do CEIDG przedsiębiorca mógł dokonać wyboru formy opodatkowania podatkiem PIT.

Po trzecie, ustawa porządkuje kwestie związane z posługiwaniem się zaświadczeniem o nadanym numerze REGON, które będzie wydawane jedynie nowo powstałym podmiotom, bezpłatnie na żądanie.

Dodatkowo, na wniosek Głównego Urzędu Statystycznego, proponuje się nadanie informacjom z rejestru REGON zamieszczanym na stronie internetowej GUS waloru prawnego. Dzięki temu żądanie zaświadczeń przez inne podmioty stanie się bezprzedmiotowe.

Po czwarte, dokonuje się modyfikacji przepisów dotyczących zasad zawieszania działalności gospodarczej.

Omówienie poszczególnych propozycji przepisów

Ustawa SDG

Art. 14

Obecnie przepis ten przewiduje, iż osoba fizyczna może podjąć działalność gospodarczą już w dniu złożenia wniosku o wpis do ewidencji działalności gospodarczej. Intencją tego przepisu było formalne umożliwienie przedsiębiorcom rozpoczęcia działalności bez konieczności oczekiwania na zakończenie urzędowych procedur rejestracyjnych.

Wpis do CEIDG będzie dokonywany (art. 25 ust. 3) najpóźniej następnego dnia roboczego po złożeniu wniosku. W założeniach systemu teleinformatycznego przyjmuje się, że wpis będzie jednak dokonywany w czasie 5 sekund (plus czas na weryfikację danych w innych rejestrach – w zależności od uwarunkowań technicznych – od kilku sekund do godziny), co w praktyce oznacza, że przedsiębiorca będzie uzyskiwać urzędowe poświadczenie odbioru wniosku równoległe z informacją o wpisie. W związku z tym proponuje się, aby rozpoczęcie działalności gospodarczej było możliwe po złożeniu „poprawnego” wniosku o wpis do CEIDG.

Rozwiązanie takie należy uznać za jednoznacznie korzystne dla przedsiębiorców. Wpis do CEIDG oznacza bowiem, że wszystkie ich dane przekazane we wniosku przeszły pozytywną weryfikację w odpowiednich rejestrach i są w pełni poprawne, nie ma więc już ryzyka błędów.

Konsekwencją jest wprowadzenie zmiany w ust. 3 wskazującej, że przedsiębiorca ma prawo określić we wniosku późniejszy dzień podjęcia działalności niż dzień złożenia poprawnego wniosku.

Art. 14a i art. 34 ust. 2 pkt 3

Zmiana ust. 1 ma na celu dostosowanie dolnej granicy okresu zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej do wprowadzonej w ust. 1c reguły obliczania terminu zawieszenia według kryteriów określonych w Kodeksie postępowania administracyjnego. Zmiana ma na celu zapewnienie przedsiębiorcom zawieszającym wykonywanie działalności gospodarczej ciągłości okresów składkowych, od których jest uzależnione m.in. nabycie uprawnień do świadczeń z ubezpieczeń społecznych. Obecnie obowiązujący przepis określa minimalny okres zawieszenia jako miesiąc, przez co uniemożliwia przedsiębiorcom zawieszającym działalność na ten okres zachowanie uprawnień z ubezpieczeń społecznych.

Dodawany ust. 1a ma na celu uregulowanie specyficznej sytuacji, w której okres zawieszenia obejmie jeden miesiąc kalendarzowy, krótszy jednak niż 30 dni (czyli miesiąc luty). W sytuacji takiej przedsiębiorca będzie miał prawo zawiesić wykonywanie działalności gospodarczej na okres krótszy niż 30 dni.

Zmiana polegająca na dodaniu ust. 1b ma na celu umożliwienie przedsiębiorcom zawieszania wykonywania działalności gospodarczej na określoną liczbę dni, miesięcy bądź miesięcy i dni. Przepis z pewnością uelastyczni obecnie funkcjonujące rozwiązania, jak również je doprecyzuje przez wskazanie wyraźnej reguły interpretacyjnej. Na tle obowiązujących przepisów nie jest bowiem jasne, czy przedsiębiorca może dokonać skutecznie zawieszenia wyłącznie na okres miesiąca i odpowiednio jego wielokrotność, czy też może zawiesić działalność na okres stanowiący określoną liczbę miesięcy i dni.

Uregulowano (ust. 2a i 2b) sytuację prawną przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w różnych formach. Dotyczy to w szczególności osób fizycznych, które de facto wykonują dwie lub więcej działalności – obok „swojej” działalności są także współnikami spółek cywilnych.

W myśl obecnych przepisów osoby takie nie mogą zawiesić wykonywania jednej z tych form działalności, jednocześnie utrzymując pozostałe (np. pozostając współnikiem spółki cywilnej). Sytuacja taka rodzi konieczność faktycznej likwidacji jednej z działalności (w myśl przepisów podatkowych czy o ubezpieczeniu zdrowotnym, mimo że przedsiębiorca jest jeden, są to dwie różne działalności), co jest dla przedsiębiorcy uciążliwe i może być bardzo kosztowne (remanent, zamknięcie kasy fiskalnej).

Dla celów podatkowych zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej w jednej z form nie zwolni przedsiębiorcy z obowiązków wynikających z przepisów podatkowych dotyczących prowadzonej przez niego działalności, bowiem faktycznie ją prowadzi w pozostałych formach.

W art. 14a ust. 6 otrzymał nowe brzmienie, które ma na celu doprecyzowanie przepisów w zakresie wniosku o wpis informacji o wznowieniu działalności gospodarczej, umożliwiając podanie we wniosku innego dnia niż dzień złożenia wniosku, nie wcześniej niż w dniu złożenia wniosku.

Zniesiony zostaje obowiązek wszczynania przez organ ewidencyjny postępowania, w sytuacji gdy przedsiębiorca nie złoży wniosku o wpis informacji o wznowieniu działalności w związku z upływem 24 miesięcy zawieszenia działalności.

Obecnie obowiązujące przepisy budzą wątpliwości interpretacyjne i spory z przedsiębiorcami. Uznaje się bowiem, że procedura powiadamiania nie ma charakteru szczególnego wobec reguły długości okresu zawieszenia – dodatkowe 30 dni według ustawy SDG (obecnie według Prawa działalności gospodarczej) nie powinno stanowić przedłużenia 24-miesięcznego okresu zawieszenia. Procedura ta daje jedynie możliwość zgłoszenia informacji o wznowieniu działalności z upływem ostatniego dnia 24-miesięcznego terminu zawieszenia. Zatem wniosek zostaje złożony z datą wsteczną, tj. wskazującą końcową datę 2-letniego okresu, przez co sankcjonuje się stan nierzeczywisty, że przedsiębiorca wznowił działalność, chociaż w rzeczywistości jej nie prowadził (nie wznowił).

Proponuje się zatem zmianę brzmienia art. 34 ust. 2 pkt 3, tak aby w przypadku niezłożenia wniosku o wpis informacji o wznowieniu działalności przed upływem okresu 24 miesięcy od dnia złożenia wniosku o wpis informacji o zawieszeniu działalności, wpis w CEIDG podlegał wykreśleniu z urzędu.

Art. 22b ust. 2

Przepis ten jest kluczowy dla funkcjonowania punktu kontaktowego. Stanowi on, że właściwe organy są odpowiedzialne za kompletność i aktualność informacji zamieszczanych na stronie punktu kontaktowego. Przedłożenie rządowe (art. 11b ust. 1) zawierało, zgodnie z dyrektywą usługową, katalog siedmiu kategorii takich informacji. W toku prac parlamentarnych dodano jeszcze kategorię dotyczącą praw i obowiązków pracowników i pracodawców. Poprawka nie objęła jednak ust. 2, w związku z czym ustawa w obecnym brzmieniu nie określa, kto jest odpowiedzialny za opracowanie i aktualizację informacji w tym zakresie.

Art. 22c ust. 4

W toku praktycznej działalności punktu kontaktowego występują często trudności z możliwie szybkim przekazywaniem przez właściwe organy odpowiedzi na wnioski. Ustawa posługuje się terminem „niezwłocznie”, który jest różnie interpretowany przez poszczególne organy. Biorąc pod uwagę fakt, iż „właściwymi organami” w rozumieniu ustawy są nie tylko organy administracji państwowej, zasadne wydaje się określenie wprost maksymalnego terminu

udzielenia odpowiedzi. Jednocześnie proponuje się, aby termin ten był dłuższy w przypadku konieczności dokonywania uzgodnień między różnymi organami.

Według stanu na dzień 3 września 2010 r. średni czas oczekiwania przez punkt kontaktowy na odpowiedź wynosił 4 tygodnie. Należy przy tym podkreślić, że średnia ta nie obejmuje pytań, na które odpowiedzi wówczas jeszcze w ogóle nie wpłynęły. Sytuacja taka wydaje się nie do zaakceptowania.

Art. 22f

Przepis ten przewiduje obligatoryjne upoważnienie dla Rady Ministrów do wydania rozporządzenia określającego zasady współpracy właściwych organów z punktem kontaktowym. Rozporządzenie to, jak do tej pory, nie zostało wydane. Przy tym zdecydowanego podkreślenia wymaga fakt, iż punkt kontaktowy działa bez poważniejszych zakłóceń i współpraca organów z punktem nie nastęrcza większych problemów.

W związku z tym zachodzi prawdopodobieństwo, iż wydanie tego aktu wykonawczego nie będzie w ogóle potrzebne. Dlatego proponuje się zmianę upoważnienia na fakultatywne.

Art. 24 ust. 1

Obecnie przepis ten przewiduje obligatoryjność przekazywania danych i informacji do i z CEIDG za pośrednictwem platformy ePUAP. Ze względów organizacyjno-technicznych takie sztywne powiązanie obu systemów teleinformatycznych może okazać się kłopotliwe. Zwłaszcza, że nie wszystkie podmioty zaangażowane we współpracę z CEIDG są zobowiązane przez ustawę o informatyzacji podmiotów realizujących zadania publiczne do korzystania z platformy ePUAP. W związku z tym proponuje się uelastycznienie powiązania CEIDG z ePUAP w tym oraz innych przepisach projektu przy wykorzystaniu terminologii ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, zgodnie z którą środki komunikacji elektronicznej oznaczają rozwiązania techniczne, w tym urządzenia teleinformatyczne i współpracujące z nimi narzędzia programowe, umożliwiające indywidualne porozumiewanie się na odległość przy wykorzystaniu transmisji danych między systemami teleinformatycznymi, a w szczególności pocztę elektroniczną.

Należy przy tym podkreślić, iż, zgodnie z orzecnictwem, pojęcie to nie obejmuje zwłaszcza doręczania pism za pośrednictwem faksu (wyrok WSA w Warszawie z dnia 5 grudnia 2006 r. III SA/Wa 1836/06, że doręczenie pisma za pośrednictwem faksu nie jest doręczeniem za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Faks nie jest urządzeniem informatycznym, gdyż przez tego rodzaju urządzenia należy rozumieć komputery wyposażone w pamięć umożliwiającą zapisywanie i odtwarzanie danych. Z tego względu

wysyłanie informacji między urządzeniami faksowymi nie może być uznane za komunikowanie się za pomocą urządzeń tworzących zespół teleinformatyczny.).

Art. 25 ust. 1 pkt 1a i art. 37 ust. 1 pkt 1

Propozycja wynika z konieczności zapewnienia wymiany danych między CEIDG a rejestrem POBYT. W przypadku cudzoziemców ubiegających się o wpis do CEIDG powinna nastąpić weryfikacja ich uprawnień do wykonywania działalności gospodarczej w Polsce (na podstawie art. 13 ust. 2 ustawy SDG). W tym celu jest niezbędne posiadanie przez CEIDG imienia, nazwiska oraz daty urodzenia danej osoby. Data urodzenia nie będzie uwidoczniiona na stronie internetowej CEIDG.

W przypadku obywateli polskich data urodzenia jest zawarta (przynajmniej obecnie) w numerze PESEL. Przewiduje się, iż rubryka „data urodzenia” będzie wypełniana automatycznie przez system teleinformatyczny CEIDG po wpisaniu numeru PESEL.

Art. 25 ust. 1 pkt 5

Proponuje się przeredagowanie obecnego brzmienia przepisu w celu jego doprecyzowania w zakresie obowiązków związanych z podawaniem przez przedsiębiorców adresów wykonywania działalności gospodarczej.

W toku przygotowań do uruchomienia CEIDG Ministerstwo Gospodarki opracowało aplikację SAGED, umożliwiającą gminom już teraz m.in. przeniesienie danych przedsiębiorców na serwery centralne. Aplikacja ta wykorzystuje rozwiązania przewidziane dla CEIDG, między innymi krajowy rejestr urzędowy podziału terytorialnego kraju (TERYT). Praktyczne testy wykazały, iż występują nieścisłości między oznaczeniami adresowymi stosowanymi przez gminy a rejestrem. W związku z tym sztywne wymaganie, aby wszystkie dane adresowe były podawane zgodnie z TERYT, prowadziłyby do sytuacji, iż w CEIDG znajdowałyby się dane niezgodne z rzeczywistością. Dlatego proponuje się, aby dane w CEIDG były zgodne z TERYT obligatoryjnie, „o ile to w danym przypadku możliwe”.

Niezależnie od prac związanych z CEIDG rady gmin powinny przekazać do rejestru TERYT jednoznaczne nazwy wszystkich ulic, placów, alej itp., przy których znajdują się punkty adresowe, zgodnie z formatem podanym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 11 października 2005 r. w sprawie minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych (Dz. U. Nr 214, poz. 1781).

Art. 25 ust. 1 pkt 6

Proponuje się, aby podawanie adresu e-mail oraz strony internetowej było fakultatywne. Wynika to z faktu, iż w przypadku podania tych danych doręczenia na ten adres będą prawnie

skuteczne, a informacje te zostaną podane do publicznej wiadomości na stronie internetowej CEIDG. Jeżeli przedsiębiorca nie zgadza się na takie rozwiązanie, nie będzie podawać adresu poczty elektronicznej.

Art. 25 ust. 1 pkt 10

Proponuje się nałożenie na przedsiębiorców będących wspólnikami spółek cywilnych obowiązku podawania informacji o numerach NIP i REGON spółek.

Z punktu widzenia prawa gospodarczego spółka cywilna nie jest podmiotem, tylko umową zawartą między przedsiębiorcami. Jeżeli stroną umowy spółki cywilnej jest osoba fizyczna, jest ona obowiązana uzyskać wpis w ewidencji działalności gospodarczej (docelowo CEIDG). Wszelkie prawa i obowiązki przedsiębiorcy spoczywają na stronach umowy spółki cywilnej, a ich wzajemne rozliczenia określa umowa. Za zobowiązania spółki wspólnicy odpowiadają solidarnie, a każdy wspólnik może działać w jej imieniu. Spółka cywilna nie podlega żadnej publicznej rejestracji (ani w Edg/CEIDG, ani w KRS). Mimo takiej konstrukcji niektóre przepisy przyznają spółkom cywilnym podmiotowość: ustawa o NIP, VAT, statystyka publiczna, ubezpieczenia społeczne. „Spółka cywilna” jest bowiem traktowana przez przedsiębiorców jako jedna z form wykonywania działalności (a nie jako umowa między przedsiębiorcami), prosta i niesformalizowana. Z tego powodu wielu przedsiębiorców „zakłada” spółki cywilne wyłącznie z zamysłem ukrycia przed swoimi kontrahentami tożsamości czy też do zamaskowania wzajemnych rozliczeń między wspólnikami. Funkcjonowanie ułomnej podmiotowości spółek cywilnych zniechęca osoby wykonujące działalność gospodarczą do zakładania spółek rejestrowanych w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego (zwłaszcza spółek jawnych).

Art. 25 ust. 1 pkt 11 i ust. 2 i art. 25a

Przepisy te przewidują uruchomienie w ramach CEIDG „rejestru pełnomocnictw”. Będzie to instytucja, której wprowadzenie jest od dawna postulowane przez środowiska przedsiębiorców. Zgodnie z obecnymi przepisami art. 25 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej (ustawa SDG), wpisowi do CEIDG podlegają dane pełnomocnika (imię, nazwisko, NIP, obywatelstwo i informacje kontaktowe), jeżeli przedsiębiorca udzielił ogólnego pełnomocnictwa. W założeniu informacja ta ma uprościć stosunki prywatnoprawne między przedsiębiorcami. Dane pełnomocnika będą zawarte w rejestrze publicznym, któremu przysługuje domniemanie prawdziwości (art. 33 ustawy SDG), niemniej jednak informacja ta nie może być wykorzystana również w stosunkach z organami administracji. W związku z tym proponuje się wprowadzenie przepisów znoszących obowiązek posługiwania się osobnym pełnomocnictwem (i wnoszenia z tego tytułu opłaty skarbowej)

przed organem administracji publicznej, jeżeli fakt udzielenia pełnomocnictwa jest uwidoczniiony w CEIDG. Rozwiązanie takie będzie szczególnie przydatne dla pełnomocników występujących w sprawach swoich mocodawców drogą elektroniczną. Obecnie nie ma praktycznej możliwości załatwienia sprawy urzędowej w ten sposób.

Należy podkreślić, że projekt świadomie nie modyfikuje innych przepisów dotyczących reprezentacji. Oznacza to, że obecne zasady posługiwania się pełnomocnictwami będą dalej obowiązywać, a wykazanie pełnomocnictwa za pośrednictwem strony internetowej CEIDG jest tylko dodatkową możliwością. Należy przy tym pamiętać, że inne przepisy ustawy SDG nakładają na przedsiębiorców obowiązek „czuwania” nad prawdziwością i aktualnością danych, które korzystają z domniemania prawdziwości.

W przepisie art. 25a projektu stwierdza się, że nie będzie wymagane posługiwanie się odrębnym dokumentem pełnomocnictwa (wyłączenie art. 33 § 3 K.p.a.) wobec organów administracji publicznej w zakresie wskazanym na stronie internetowej CEIDG, w przypadku gdy udzielenie pełnomocnictwa będzie uwidocznione na stronie internetowej CEIDG. Opłacie skarbowej (w wysokości 17 zł zgodnie z częścią IV załącznika do ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej; Dz. U. Nr 225, poz. 1653, z późn. zm.) podlega złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury oraz jego odpisu, wypisu lub kopii – od każdego stosunku pełnomocnictwa (prokury). W związku z tym, że w tych przypadkach nie będzie obowiązku złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa, nie wystąpi również obowiązek zapłaty opłaty skarbowej.

Wprowadzenie pełnomocnictw ogólnych w sprawach podatkowych powinno być przedmiotem odrębnej, kompleksowej regulacji w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.), która będzie dotyczyć nie tylko przedsiębiorców – osób fizycznych, objętych dyspozycją art. 25a projektu. Ze względu na liczną grupę podmiotów zainteresowanych przedmiotową materią przyszła nowelizacja ustawy – Ordynacja podatkowa będzie wymagać szerokich konsultacji społecznych. Wprowadzenie pełnomocnictw ogólnych w sprawach podatkowych będzie wiązać się nie tylko z obszernymi zmianami prawnymi. Funkcjonowanie rejestracji pełnomocnictw w administracji podatkowej jest bowiem ściśle powiązane z wdrożeniem programu e-Podatki. Wobec powyższego zasadne jest wyłączenie z regulacji zawartej w projektowanym art. 25a ustawy SDG spraw prowadzonych na podstawie ustawy – Ordynacja podatkowa i pozostawienie kwestii pełnomocnictw ogólnych w tych sprawach odrębnej, przyszłej regulacji w Ordynacji podatkowej.

Art. 25 ust. 1 pkt 17, art. 27 ust. 2 pkt 4, art. 31 ust. 1 i art. 34 ust. 2 pkt 1b

Proponuje się dodanie do katalogu informacji wpisywanych do CEIDG przesłanki w zakresie utraty prawa wykonywania zawodu. Dotyczy to sytuacji, gdy wykonywanie zawodu w pewnych formach organizacyjnych wymaga uzyskania wpisu w CEIDG (np. indywidualne praktyki lekarskie). Chodzi tu o działalność zawodową będącą jednocześnie działalnością gospodarczą w rozumieniu art. 2 ustawy SDG. Jest to rozwiązanie analogiczne do przewidzianego w pkt 16, czyli zakazu wykonywania działalności.

Dodatkowo, ze względu na prowadzone równoległe prace nad projektem ustawy o ograniczaniu barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców, w toku których w art. 31 jest dodawana nowa regulacja, artykuł ten został przeformułowany.

Art. 25 ust. 5 i art. 28

Proponuje się uzupełnienie wniosku o wpis do CEIDG o oświadczenie o wyborze formy opodatkowania podatkiem PIT oraz złożenie wniosku o zastosowanie opodatkowania w formie karty podatkowej. Obecnie składanie przez przedsiębiorcę deklaracji w tym zakresie nie jest w żaden sposób sformalizowane.

Należy podkreślić, iż, zgodnie z przepisami ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne, do wniosku o zastosowanie opodatkowania w formie karty podatkowej (PIT-16) podatnicy, którzy są zatrudnieni na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy w służbie weterynaryjnej organów administracji publicznej i wykonują jednocześnie działalność w wolnych zawodach polegającą na świadczeniu usług weterynaryjnych, są obowiązani dołączyć oświadczenie w formie pisemnej o tym zatrudnieniu. W związku z tym tacy przedsiębiorcy PIT-16 będą mogli dołączyć do wniosku o wpis do CEIDG, natomiast wskazane oświadczenie będą obowiązani złożyć bezpośrednio właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego.

Art. 25 ust. 6

Proponuje się uchylene upoważnienia dla Rady Ministrów do określania wzoru wniosku o wpis do CEIDG. Za rozwiązaniem takim, poza aspektami praktycznymi, przemawiają następujące względy merytoryczne:

- zgodnie z przepisem art. 24 ustawy SDG wszelka komunikacja z CEIDG odbywa się za pomocą formularzy; ustawa nie przewiduje, poza uchylanym przepisem, formy rozporządzenia dla żadnego z tych formularzy,
- wniosek o wpis do CEIDG będzie miał zastosowanie tylko i wyłącznie w komunikacji z CEIDG, nie będzie przekazywany do żadnych innych organów. CEIDG przekazuje dalej

tylko dane, zatem forma graficzna dokumentu, na którym dane te podaje do CEIDG przedsiębiorca, jest dla innych organów obojętna.

Art. 26 ust. 1

Proponuje się, aby formularz wniosku o wpis do CEIDG był dostępny także na platformie ePUAP.

Art. 26 ust. 2, 3 i 5 i art. 27 ust. 4 i 6

Proponuje się, na wniosek Ministra Finansów, aby wniosek o wpis do CEIDG w wersji papierowej mógł być składany nie tylko w urzędzie gminy, ale również w urzędzie skarbowym. Decyzja o miejscu złożenia takiego wniosku będzie należała do przedsiębiorcy. Urzędy skarbowe posiadają wykwalifikowanych pracowników, którzy będą mogli kompetentnie pomóc przedsiębiorcom.

Art. 26 ust. 4 i 4a

Przepisy te mają na celu eliminację potencjalnych nadużyć.

Proponuje się przesądzenie, że dane przekazywane przez gminę (albo urząd skarbowy) powinny być podpisane podpisem elektronicznym. Należy także podkreślić, iż w przypadku wpisów do CEIDG dokonywanych za pośrednictwem gmin albo urzędów skarbowych nie będzie obowiązywać właściwość miejscowa. W związku z tym przedsiębiorca będzie samodzielnie wybierać urząd gminy/skarbowy, który przekaże jego wniosek do CEIDG.

Dodatkowo przewiduje się, iż CEIDG będzie prowadzić na własny użytek bazę danych pracowników urzędów gmin/skarbowych upoważnionych do przysyłania wniosków przedsiębiorców. Gminy/urzędy będą miały obowiązek przekazać dane tych pracowników do CEIDG, chyba że fakt ich zatrudnienia jest uwidoczniiony w certyfikacie podpisu elektronicznego.

Art. 27 ust. 2 pkt 5

Zmiana redakcyjna – wniosek może być złożony przez pełnomocnika, którym może być osoba już wpisana w CEIDG.

Art. 27 ust. 3

Przepis ten stanowi, iż CEIDG prześle wnioskodawcy informację o przyczynach niepoprawności wniosku. Zakłada się, że informacja taka zostanie wygenerowana przez system w trybie on-line i przekazana bezpośrednio na ekran monitora wnioskodawcy. Niemniej jednak, z przyczyn technicznych, mogą wystąpić przypadki opóźnień

w generowaniu tej informacji. W związku z tym proponuje się, aby mogła być ona przesłana wnioskodawcy e-mailem, o ile podał on adres poczty elektronicznej we wniosku.

Art. 27 ust. 5

Zmiana redakcyjna – niejednoznaczne sformułowanie „weryfikacja poprawności formalnej wniosku” proponuje się zastąpić określeniem „weryfikacja danych”.

Art. 27 ust. 7, art. 28 i art. 38 ust. 2

Są to kolejne przepisy zmierzające do uelastycznienia powiązania CEIDG z ePUAP. Dodatkowo, w art. 27 ust. 7, proponuje się znaczące rozszerzenie katalogu możliwych form identyfikacji osoby składającej wniosek o wpis do CEIDG.

Art. 28

Przepis ten gruntownie przeformułowano, wprowadzając w nim trzy zmiany:

- rozszerzono o dane niezbędne do zgłoszenia wyboru formy opodatkowania,
- usunięto obowiązek przekazywania danych do Centrali KRUS,
- przesądzono, że w przypadku wniosku o wpis do CEIDG złożonego przez osobę nieposiadającą jeszcze numeru NIP, także GUS (obok ZUS i KRUS) będzie otrzymywać dane po uzupełnieniu o ten numer.

Art. 30 ust. 2

Zmiana doprecyzowująca, ustanawiająca wprost normę, iż wniosek o zmianę wpisu w CEIDG może złożyć osoba już w CEIDG wpisana.

Art. 31 ust. 3 – 5

Zmiany redakcyjne i porządkujące, po części wynikające z równoległych prac nad projektem ustawy o ograniczaniu barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców.

Przepis ust. 3 jest także nowelizowany w ramach rządowego projektu ustawy o ograniczaniu barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców. Proponuje się przejęcie jego nowej redakcji do niniejszego przedłożenia.

W nowo dodawanych ust. 4 i 5 proponuje się wyraźnie uregulowanie rozgraniczenia zakresu danych przekazywanych do CEIDG przez sądy i KRK. Sądy wydające postanowienia w postępowaniu upadłościowym i naprawczym będą obowiązane do informowania CEIDG o kwestiach związanych z upadłością i postępowaniem naprawczym przedsiębiorcy. Z kolei w ust. 5 wskazuje się, że Krajowy Rejestr Karny (a nie sąd) oraz właściwe organy będą odpowiedzialne za przekazywanie do CEIDG informacji o prawomocnych zakazach wykonywania działalności gospodarczej albo zawodowej.

Art. 36

W przepisie tym (oraz art. 28), na wniosek KRUS, usunięto obowiązek przekazywania danych przez CEIDG do Centrali Kasy. Dane przedsiębiorców (około 140 wniosków dziennie) będą dystrybuowane przez Centralę do jednostek terenowych KRUS, które bezpośrednio realizują czynności rejestracyjne. Analogiczną zmianę wprowadzono do ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. – Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178).

Art. 37 ust. 5

Zmiana wynika z faktu, iż organ koncesyjny często nie ma wiedzy, czy jego decyzja stała się już prawomocna, i nie jest w stanie przekazać CEIDG informacji o tym fakcie w terminie jednego dnia roboczego. W niektórych sprawach o prawomocności decyzji można przesądzić dopiero po uzyskaniu zwrotu akt sprawy z sądu. W związku z tym proponuje się, aby obowiązek ten powstawał dopiero po uzyskaniu przez organ „wiarygodnej” informacji o prawomocnym rozstrzygnięciu sprawy.

Art. 38 ust. 4

Zmiana redakcyjna – wyrazy „postać elektroniczna” zastępuje się wyrazami „forma dokumentu elektronicznego”.

Zmiana ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2009 r. Nr 18, poz. 97)

Proponuje się modyfikację przepisów przejściowych, związanych z transferem danych „aktywnych” przedsiębiorców z ewidencji gminnych do CEIDG. Obecne przepisy nie rozwiązują dwóch kwestii:

- faktycznego momentu utraty przez organ danej gminy statusu organu ewidencyjnego; oznacza to, że nawet po przeniesieniu danych wszystkich przedsiębiorców do CEIDG wójt, burmistrz czy prezydent miasta nadal będzie formalnie organem ewidencyjnym do dnia 31 grudnia 2011 r., mimo braku jakiegokolwiek wpływu na te dane,
- wzoru wniosku, za pomocą którego będą dokonywane wpisy do ewidencji działalności gospodarczej w okresie przejściowym (od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia 2011 r.); obecny wzór wniosku straci bowiem moc obowiązującą wraz z przepisami ustawy – Prawo działalności gospodarczej, a nowy wzór będzie przystosowany do specyfiki CEIDG i będzie zawierał więcej informacji.

Proponowana zmiana ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz o zmianie niektórych innych ustaw obejmuje zatem uzupełnienie przepisu merytorycznego (przejściowego, który jeszcze nie wszedł w życie). Przepis ten stanowi, iż w okresie między dniem 1 lipca 2011 r. a dniem 31 grudnia 2011 r. dotychczasowe organy ewidencyjne przeniosą posiadane dane o aktywnych przedsiębiorcach do CEIDG. Po tym okresie dane z dotychczasowych gminnych ewidencji będą podlegać archiwizacji.

Pogłębiona analiza tego przepisu wykazuje jednak wątpliwości co do momentu faktycznego formalnego zakończenia pełnienia przez daną gminę funkcji organu ewidencyjnego. W skrajnym przypadku może to prowadzić do sytuacji, w której wszystkie gminy będą próbowały przesłać swoje dane w dniu 31 grudnia 2011 r. W związku z tym proponuje się zawarcie w ustawie przepisu przesądzającego wprost, iż dotychczasowy organ ewidencyjny przestaje być właściwy w stosunku do każdego pojedynczego wpisu przedsiębiorcy z chwilą przeniesienia dotyczących go danych do CEIDG. Natomiast z chwilą przeniesienia do CEIDG wszystkich posiadanych wpisów przestanie być w konsekwencji organem ewidencyjnym w ogóle. Rozwiązanie to ma także na celu stworzenie zachęty do jak najszybszego przenoszenia wpisów do CEIDG. Aby usprawnić ten proces, Ministerstwo Gospodarki w 2010 r. przekazało gminom wspomnianą już aplikację SAGED wspomagającą ten proces.

Należy także podkreślić, iż z punktu widzenia przedsiębiorcy przepis ten nie niesie ze sobą dodatkowych obciążeń. Przedsiębiorca, którego wpis już przeniesiono, w dalszym ciągu będzie mógł załatwić swoje sprawy ewidencyjne w gminie, w trybie przepisu art. 26 ust. 2 – 4 ustawy SDG. W takim przypadku organ gminy po prostu poinformuje przedsiębiorcę, iż jest on już wpisany do CEIDG.

Zgodnie z art. 11 przedmiotowej nowelizacji aktualizacja danych ewidencyjnych przedsiębiorców, których dane nie zostały jeszcze przeniesione do CEIDG, będzie następować na podstawie formularza ogłoszonego na okres przejściowy przez Ministra Gospodarki. Planuje się, że formularzem tym będzie obecny wniosek EDG-1.

Zmiana ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. Nr 88, poz. 439, z późn. zm.)

Zmiana ma na celu wyeliminowanie obowiązku uzyskiwania zaświadczeń o wpisie do rejestru REGON. Proponowane rozwiązanie, opracowane przez Główny Urząd Statystyczny, ma na celu przyznanie informacjom z rejestru REGON publikowanym na stronie internetowej GUS statusu formalnego. Dane te będą zastępowały obecne zaświadczenia. Natomiast każdy

podmiot wpisany do rejestru będzie miał możliwość uzyskania zaświadczenia „papierowego” bezpłatnie, na żądanie. Ustawa nadaje tę możliwość wprost podmiotom nowo wpisanym, natomiast pozostałe podmioty mają takie prawo na podstawie ogólnych przepisów K.p.a.

Zmiany w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694, z późn. zm.) i ustawie z dnia 7 września 2007 r. o Karcie Polaka (Dz. U. Nr 180, poz. 1280, z późn. zm.)

Zmiany te mają na celu umożliwienie ministrowi właściwemu do spraw gospodarki dostępu do danych odpowiednich rejestrów w zakresie niezbędnym do weryfikacji uprawnień do wykonywania działalności gospodarczej w Polsce przez osoby nieposiadające obywatelstwa państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

Zmiana w ustawie z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2004 r. Nr 269, poz. 2681, z późn. zm.)

Proponuje się objęcie zmianami projektowanej ustawy również przepisów ustawy z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników w zakresie nowelizacji przepisu art. 5 ust. 4a ww. ustawy, która miałaby na celu uwzględnienie proponowanego uruchomienia w ramach CEIDG „rejestru pełnomocnictw”, zgodnie z postulatami przedsiębiorców. W związku z powyższym proponuje się ust. 4a w art. 5 nadać brzmienie: „W przypadku dokonywania zgłoszenia identyfikacyjnego przez pełnomocnika lub kuratora sądowego do zgłoszenia dołącza się uwierzytelnioną lub poświadczoną urzędowo kopię pełnomocnictwa lub postanowienia sądu. W przypadku udzielenia pełnomocnictwa wyłącznie do dokonania zgłoszenia identyfikacyjnego do zgłoszenia dołącza się oryginał pełnomocnictwa. Przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej mają zastosowanie odpowiednio do pełnomocnictwa udzielonego przez przedsiębiorcę wpisanego do ewidencji, o której mowa w rozdziale 3 tej ustawy.”. Przy czym proponuje się, aby nowelizacja ww. przepisu weszła w życie z dniem 1 stycznia 2012 r., tj. analogicznie jak w przypadku proponowanego przez projektodawcę wejścia w życie przepisu art. 1 pkt 7 lit. a tiret trzecie i art. 1 pkt 8 nowelizowanej ustawy o swobodzie działalności gospodarczej (art. 12 projektu ustawy).

Zgodnie z brzmieniem art. 6 ust. 3 ustawy SDG organ nie może żądać ani uzależnić swoich rozstrzygnięć w sprawie wykonywania działalności gospodarczej od przedłożenia dokumentów w formie oryginału, poświadczonej kopii lub poświadczonego tłumaczenia, chyba że obowiązek taki jest przewidziany przepisami ustaw szczególnych z uwagi na nadrzędny interes publiczny.

Zmiany ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2010 r. Nr 51, poz. 307, z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. Nr 144, poz. 930, z późn. zm.)

Zmiany te są konsekwencją zmian zakładanych w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej dotyczących składania oświadczenia (wniosku) o wyborze formy opodatkowania. Projekt ustawy nowelizujący ustawę o swobodzie działalności gospodarczej przewiduje, że oświadczenie (wniosek) o wyborze formy opodatkowania przedsiębiorcy (osoby fizyczne) rozpoczynający prowadzenie działalności gospodarczej będą mogli złożyć w organie ewidencyjnym. W aktualnym stanie prawnym oświadczenie o wyborze opodatkowania według 19 % stawki podatku, zgodnie z art. 9a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, podatnicy składają właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego. Również zryczałtowane formy opodatkowania, tj. ryczałt od przychodów ewidencjonowanych oraz kartę podatkową, podatnicy wybierają, składając oświadczenie (wniosek) właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego (art. 9 i 29 ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne).

W efekcie proponowanych zmian podatnicy rozpoczynający prowadzenie działalności gospodarczej oświadczenie (wniosek) o wyborze formy opodatkowania będą mogli złożyć do CEIDG jednocześnie z rejestracją działalności gospodarczej. Podatnicy, którzy oświadczenia (wniosku) o wyborze formy opodatkowania nie złożą w CEIDG, będą mogli takie oświadczenie (wniosek) złożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego.

Proponowane zmiany ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne nie wpływają na wysokość dochodów sektora finansów publicznych z podatku dochodowego od osób fizycznych. Są one następstwem zmian w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej i mają na celu usprawnienie podejmowania działalności gospodarczej przez osoby fizyczne.

Proponuje się, aby ustawa weszła w życie z dniem 1 lipca 2011 r. Jest to najpóźniejsza możliwa data, gdyż w tym dniu zostanie uruchomiona CEIDG.

Dodatkowo proponuje się, aby przepisy wprowadzające „rejestr pełnomocnictw” miały dłuższą *vacatio legis* i weszły w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.

Zmiana ustawy – Prawo działalności gospodarczej dotycząca obiegu dokumentów w KRUS powinna wejść w życie niezwłocznie.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega procedurze notyfikacji zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt nie jest objęty prawem Unii Europejskiej. Projektowana regulacja nie wymaga przedłożenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia.

Kolejne wersje projektu ustawy były udostępniane w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Gospodarki zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 165, poz. 1414, z późn. zm.). Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem w trybie tego przepisu.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

I W zakresie punktu kontaktowego, CEIDG oraz zaświadczeń REGON

1. Analiza problemu

1) Punkt kontaktowy

W toku działalności punktu kontaktowego występuje często problem z wydłużonym przekazywaniem przez właściwe organy odpowiedzi i informacji na pytania zadawane przez zainteresowanych i sam punkt kontaktowy. W związku z tym w projekcie proponuje się ustawowe wskazanie maksymalnego czasu na zajęcie stanowiska przez organ.

W toku działalności punktu kontaktowego nie występują, poza wskazanym powyżej, poważniejsze problemy we współpracy z właściwymi organami. Od strony organizacyjno-technicznej punkt w pełni realizuje swoje zadania. W związku z tym obecnie nie ma potrzeby wydawania aktu wykonawczego określającego szczegółowe warunki współpracy właściwych organów w zakresie niezbędnym do realizacji zadań punktu kontaktowego.

2) CEIDG

CEIDG zostanie uruchomiona dnia 1 lipca 2011 r., w związku z tym nie ma jeszcze praktycznych doświadczeń wynikających z funkcjonowania tej instytucji. Niemniej jednak dodatkowa pogłębiona analiza przepisów w zakresie CEIDG oraz prace nad realizacją tego projektu, połączone z szerokimi konsultacjami z innymi instytucjami, wykazały szereg potencjalnych zagrożeń, które są możliwe do wyeliminowania jeszcze przed uruchomieniem systemu. Wymagają jednak interwencji legislacyjnej. Szczegółowy opis zawarto w uzasadnieniu projektu.

3) Zaświadczenia REGON

Z dniem 31 marca 2009 r. uchylono generalny przepis nakazujący przedsiębiorcom posługiwanie się zaświadczeniami o nadanym numerze REGON. Niemniej jednak w praktyce zaświadczenia te są nadal wymagane przez niektóre instytucje i organy. Najczęściej wymagania te wynikają z przepisów aktów wykonawczych, które są obecnie sukcesywnie nowelizowane.

2. Cel, efekty i uwarunkowania

1) Punkt kontaktowy

Celem i efektem będzie usprawnienie pracy punktu kontaktowego, skutkujące poprawą obsługi przedsiębiorców.

2) CEIDG

Celem proponowanych zmian jest zoptymalizowanie CEIDG i wprowadzenie do tego systemu nowych funkcjonalności, które są możliwe niewielkim kosztem.

3) Zaświadczenia REGON

Celem jest eliminacja jednego z obciążeń biurokratycznych przedsiębiorców – osób fizycznych.

3. Opcje

1) Punkt kontaktowy

Punkt kontaktowy został ustanowiony ustawą, w związku z tym każda modyfikacja zasad jego funkcjonowania, zwłaszcza odnosząca się do innych organów, wymaga zmian ustawowych. Minister Gospodarki próbował porządkować kwestie organizacyjne za pomocą przepisów proponowanych w kolejnych wersjach rozporządzenia z art. 22f ustawy SDG, a także w drodze indywidualnej korespondencji z właściwymi organami, niemniej jednak prace te nie przyniosły efektów.

2) CEIDG

Nie ma innej możliwości przeprowadzenia proponowanych zmian w zakresie CEIDG niż w drodze nowelizacji ustawy.

3) Zaświadczenia REGON

Jak wspomniano wyżej, projekt zmienia charakter prawny informacji zamieszczanych na stronie internetowej GUS oraz eliminuje z polskiego porządku prawnego przepisy ustawowe nakładające na przedsiębiorców – osoby fizyczne obowiązek posługiwania się zaświadczeniami REGON. Dlatego wymagane są zmiany ustawowe.

4. Konsultacje

Projekt ustawy został poddany procedurze uzgodnień międzyresortowych i konsultacji społecznych. W ich ramach został rozesłany do członków Rady Ministrów, organizacji przedsiębiorców, niektórych jednostek samorządu terytorialnego, Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz opublikowany na stronie internetowej Ministerstwa Gospodarki.

Zgłoszone przez partnerów uwagi oraz stanowisko do nich zawarto w dalszej części OSR.

Należy jednak podkreślić, że zaproponowane rozwiązania wynikają z dotychczasowych doświadczeń, pytań i postulatów zgłaszanych do Ministerstwa Gospodarki. Ich wprowadzenie nie będzie zatem zaskoczeniem.

Projekt ustawy (poza rozwiązaniami w zakresie zasad zawieszania działalności gospodarczej) był ponadto konsultowany z przedstawicielami resortów w ramach procedur Komitetu Rady

Ministrów ds. Informatyzacji i Łączności. W lipcu 2010 r. odbyło się posiedzenie Zespołu ds. Elektronicznej Gospodarki KRMI, na którym Zespół kierunkowo przyjął zakres projektowanej regulacji. Natomiast zmiany w ustawie o statystyce publicznej zostały opracowane w Głównym Urzędzie Statystycznym.

Dodatkowo należy wskazać, że kierunkowe regulacje projektu w zakresie roli urzędów skarbowych były przedmiotem roboczych konsultacji z Ministrem Finansów z udziałem Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Natomiast odpowiednie rozwiązania projektu były także przedmiotem specjalnych uzgodnień z Krajowym Rejestrem Karnym.

5. Koszty i korzyści

Wpływ regulacji na:

1) Podmioty

a) Punkt kontaktowy

Projektowana regulacja wpłynie na „organy właściwe” w rozumieniu przepisów ustawy SDG.

b) CEIDG

Projektowana regulacja będzie mieć wpływ na podmioty związane z przekazywaniem danych i informacji do CEIDG, urząd Ministra Gospodarki oraz ogół przedsiębiorców.

c) Zaświadczenia REGON

Proponowana zmiana praktycznie likwidująca zaświadczenia o nadanym numerze REGON wpłynie na Główny Urząd Statystyczny, urzędy statystyczne oraz pośrednio na wszystkie podmioty podlegające wpisowi do rejestru REGON.

2) Finanse publiczne, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

a) Punkt kontaktowy

Przewiduje się, że proponowane rozwiązania w zakresie wyznaczenia maksymalnego terminu udzielania odpowiedzi nie będą miały wpływu na finanse organów administracji.

b) CEIDG

Proponowane rozwiązania w zakresie CEIDG zostaną sfinansowane w ramach środków przyznanych na realizację projektu. Niektóre z proponowanych rozwiązań mogą pociągać za sobą konieczność poniesienia wydatków przez inne organy administracji związanych z dostosowaniem systemów teleinformatycznych, jednak w toku dotychczasowych uzgodnień projektu do Ministerstwa Gospodarki nie wpłynęły żadne szacunki w tym zakresie. Dotyczy to wyraźnego wskazania w CEIDG informacji o wykonywaniu działalności zawodowej. Wydatki mogą dotyczyć budżetu resortu sprawiedliwości (Biuro Krajowego Rejestru Karnego) oraz budżetów jednostek samorządu zawodowego, które mogą wydawać tego typu orzeczenia (np. sądy lekarskie). Należy jednak podkreślić korzyści społeczne płynące

z przyjętego rozwiązania, dzięki któremu osoby nierzetelnie wykonujące działalność zawodową rzeczywiście nie będą mogły założyć działalności gospodarczej w tym zakresie.

Z kolei proponowane wydłużenie terminu obowiązywania obecnego wzoru wniosku o wpis do ewidencji działalności gospodarczej (jako czasowo obowiązującego formularza w okresie przejściowym) powinno przyczynić się do pewnych oszczędności materiałowych w urzędach gmin.

Współpraca z CEIDG nakłada dodatkowy obowiązek na Biuro Krajowego Rejestru Karnego. Szacunkowy koszt uruchomienia współpracy KRK z CEIDG wyniesie około 25 000 zł. Na powyższą wycenę składa się konieczność dokonania zmian w systemie informatycznym KRK oraz zainstalowania łącza z CEIDG. Koszt eksploatacji łącza wyniesie około 1 000 zł. Niezbędne będzie również zapewnienie jednego etatu dla pracownika obsługującego system.

Wprowadzenie „rejestru pełnomocnictw” może wpłynąć na sytuację finansową jednostek uprawnionych obecnie do pobierania opłaty za posłużenie się pełnomocnictwem. Należy jednak podkreślić, iż obecne wpływy z tego tytułu w żaden sposób nie zależą od samych jednostek i ich wysokość jest zupełnie przypadkowa. Każda zmiana dokonywana przez pełnomocnika przedsiębiorcy w CEIDG bez konieczności przedłożenia każdorazowo dokumentu pełnomocnictwa będzie skutkowałą obniżeniem wpływów budżetowych gmin z tytułu opłaty skarbowej pobieranej od dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa. Oszacowanie tego obniżenia nie jest jednak możliwe. Gminy pobierają bowiem opłatę skarbową z wielu tytułów i nie są obowiązane wyszczególniać poszczególnych wpływów. Także wysokość tej opłaty nie może być tutaj wyznacznikiem, gdyż opłata z innych tytułów może wynosić również 17 zł. Dodatkowo należy także podkreślić, iż projekt nie znosi obowiązku wnoszenia opłaty skarbowej od pełnomocnictw występujących w procedurach sądowych.

Mimo potencjalnego obniżenia wpływów z tytułu opłaty skarbowej od pełnomocnictw, ogólny bilans finansowy rozwiązań związanych z wprowadzeniem CEIDG będzie dla jednostek samorządu terytorialnego jednoznacznie korzystny w stosunku do obecnie obowiązujących przepisów. Ministerstwo Gospodarki dokonało w 2010 r. w porozumieniu z wojewodami szczegółowej analizy kosztów funkcjonowania tzw. „papierowego jednego okienka”. Niemal całość tych kosztów wynika z faktu kserowania i rozsyłania papierowych kopii wniosku EDG-1 do urzędów skarbowych, statystycznych, ZUS i KRUS. Procedura ta, a wraz z nią ponoszone koszty, ostatecznie przestanie obowiązywać od dnia 1 lipca 2011 r. Nowo powstający przedsiębiorcy będą od tego dnia podlegać wpisowi do CEIDG, nie zaś do dotychczasowych ewidencji gminnych.

Projekt przewiduje nałożenie na urzędy skarbowe nowych obowiązków związanych ze składanymi przez przedsiębiorców wnioskami o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej. Dla realizacji tych zadań jest konieczne zatrudnienie w każdym z 400 urzędów skarbowych jednego pracownika.

Do wyliczenia skutków finansowych wprowadzanej regulacji przyjęto następujące założenia:

I Według danych planistycznych zawartych w projekcie ustawy budżetowej na rok 2011:

- 1) średnia wartość wynagrodzenia miesięcznego pracownika urzędu skarbowego w 2011 r. bez DWR według projektu ustawy budżetowej na rok 2011 wynosi 3 914 zł,
- 2) pochodne od wynagrodzenia miesięcznego wynoszą 652 zł,
- 3) kwota pozostałych wydatków bieżących (rozdział 75009) w urzędzie skarbowym miesięcznie, na jeden etat wynosi 383 zł,
- 4) szacunkowy średni koszt pierwszego wyposażenia dla nowego stanowiska pracy wynosi 6 000 zł.

II Według wytycznych dotyczących stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą oszacowywania skutków finansowych projektowanych ustaw, o których mowa w art. 50a ustawy o finansach publicznych (znowelizowanej ustawą z dnia 16 grudnia 2010 r.), przewidywane przeciętne wynagrodzenie w gospodarce narodowej w 2011 r. wyniesie 3 359 zł (plus pochodne: 561 zł).

Według założeń przyjętych w pkt I roczne skutki finansowe będą się kształtować na poziomie 26 155 200 zł, a według założeń przyjętych w pkt II – na poziomie 23 054 400 zł.

Źródło finansowania – środki finansowe posiadane przez urzędy skarbowe w ramach przyznaných planów finansowych.

Nowe zadania nałożone na urzędy skarbowe będą związane z uruchomieniem Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i możliwością składania przez przedsiębiorców w urzędach skarbowych wniosków o wpis do CEIDG. Zadania te będą dotyczyć przyjęcia, weryfikacji treści wniosku i przekazania do CEIDG, skorygowania lub uzupełnienia wniosku, a także przechowywania tego wniosku przez 10 lat przez urząd skarbowy. Miernikiem określającym stopień realizacji celów będzie liczba przekazanych do CEIDG wniosków.

Należy podkreślić, że powyższe wyliczenie odnosi się do skutków finansowych w zakresie urzędów skarbowych. Należy jednakże zaznaczyć, że umożliwienie realizacji rejestracji działalności gospodarczej także w urzędach skarbowych będzie skutkować zmniejszeniem liczby przedsiębiorców dokonujących tych czynności w urzędach gmin. W efekcie koszty ponoszone przez gminy ulegną dalszemu obniżeniu. Oszacowanie wielkości tych przesunięć

będzie jednak możliwe dopiero po dokonaniu analizy pierwszego okresu obowiązywania tych przepisów.

c) Zaświadczenia REGON

Modernizacja rejestru REGON, która jest związana z koniecznością przystosowania systemów rejestru do współpracy z CEIDG oraz jednoczesnego zwiększenia roli udostępniania danych rejestru na stronie internetowej, wymaga poniesienia kosztów w wysokości około 4 mln zł. Planuje się, że koszty te zostaną pokryte w większości w ramach projektu strukturalnego realizowanego przez Główny Urząd Statystyczny, który jest współfinansowany przez Unię Europejską.

Mogą wystąpić pewne koszty związane z modernizacją niektórych systemów informatycznych, jednak nie przewiduje się, że będą one istotne i pilne. Określenie ich wysokości nie jest możliwe.

Wdrożenie projektowanych rozwiązań nie będzie angażowało dodatkowych środków budżetu państwa w jakiegokolwiek fazie realizacji projektowanych przedsięwzięć, a w konsekwencji nie będzie generowało dodatkowych kosztów dla budżetu państwa.

3) Rynek pracy

Projektowana regulacja nie będzie mieć wpływu na rynek pracy.

4) Konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Przewiduje się, iż projektowane rozwiązania będą mieć zdecydowanie pozytywny wpływ na przedsiębiorczość. Znoszą bowiem niektóre obciążenia administracyjne, usprawniają kontakty przedsiębiorców z administracją, sprzyjają jawności obrotu gospodarczego. Jednak oszacowanie tego wpływu nie jest możliwe.

5) Sytuację i rozwój regionalny

Ustawa nie będzie mieć wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

6) Środowisko

Przewiduje się, iż generalnie wprowadzenie CEIDG zamiast gminnych ewidencji działalności gospodarczej oraz skrócenie czasu uzyskiwania informacji z punktu kontaktowego przyczynią się do wzrostu zainteresowania przedsiębiorców elektroniczną formą składania wniosków. W związku z tym należy spodziewać się ograniczenia stosowania wniosku w wersji papierowej przy pomijalnym wzroście zapotrzebowania na energię elektryczną. W efekcie

wpływ projektowanej regulacji na środowisko, choć niewielki, będzie pozytywny. Podobny wpływ może mieć ograniczenie stosowania zaświadczeń o nadanym numerze REGON.

6. Źródła finansowania

Zgodnie z przepisami Regulaminu pracy Rady Ministrów wskazanie źródeł finansowania jest wymagane, jeżeli projekt pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

W zakresie regulacji związanych z punktem kontaktowym oraz zawieszeniem wykonywania działalności gospodarczej przedkładany projekt ustawy nie pociąga za sobą obciążeń budżetowych.

Koszty związane ze zmianami w rejestrze REGON zostaną pokryte w większości z projektu strukturalnego realizowanego przez Główny Urząd Statystyczny, który jest współfinansowany przez Unię Europejską.

Projekt pn. CEIDG jest finansowany ze środków Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka. Przedmiotowa nowelizacja nie wpłynie na zmiany finansowe w ramach projektu.

II W zakresie problemów związanych z zawieszaniem działalności gospodarczej

1. Identyfikacja problemu

Nowelizacja ustawy o swobodzie działalności gospodarczej dokonana w 2008 r.¹⁾ wprowadziła procedurę pozwalającą przedsiębiorcy niezatrudniającemu pracowników na zawieszenie działalności gospodarczej na okres od 1 miesiąca do 24 miesięcy. Rozwiązanie to umożliwia czasowe przerwanie działalności gospodarczej bez konieczności dopełniania wszystkich obowiązków formalnych, jakie byłyby związane z likwidacją działalności oraz jej ponownym rozpoczęciem. Prowadzi to tym samym do zmniejszenia obciążeń administracyjnych przedsiębiorców. Ponadto instytucja zawieszenia działalności gospodarczej zapewnia redukcję zobowiązań publicznoprawnych przedsiębiorcy (zaliczki na podatek dochodowy, składki na ubezpieczenia społeczne) w okresie zawieszenia działalności, kiedy nie osiąga on przychodów.

Obecna regulacja prawna zawiera jednak niedoskonałości utrudniające przedsiębiorcom zawieszenie działalności gospodarczej. Przede wszystkim nie uwzględnia ona sytuacji przedsiębiorców, którzy wykonują działalność jednocześnie w kilku formach, np. w formie

¹⁾ Ustawa z dnia 10 lipca 2008 r. o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 141, poz. 888).

jednoosobowej działalności gospodarczej oraz członkostwa w spółce cywilnej. W obecnym stanie prawnym nie jest dopuszczalne zawieszenie jednej z kilku form prowadzonych działalności przy utrzymaniu pozostałych, możliwe jest w takiej sytuacji jedynie zawieszenie wszystkich form lub likwidacja jednej z nich.

Dodatkowym ograniczeniem wynikającym z obecnej regulacji jest sztywne określenie momentu wznowienia działalności. Zgodnie z art. 14a ust. 6 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej jest nim dzień złożenia wniosku o wpis informacji o wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej. W związku z tym przedsiębiorca nie może określić w przedmiotowym wniosku innego momentu wznowienia działalności. W szczególności obowiązujące przepisy nie zawierają wprost rozstrzygnięcia w przypadku niezłożenia wniosku o wznowienie działalności po upływie maksymalnego okresu jej zawieszenia, tj. 24 miesięcy. Powoduje to wątpliwości interpretacyjne w przedmiocie dopuszczalności złożenia wniosku z datą wsteczną, po wyznaczeniu dodatkowego terminu przez organ ewidencyjny.

Utrudnieniem w funkcjonowaniu instytucji zawieszenia działalności gospodarczej może być także brak odesłania do Kodeksu cywilnego w zakresie obliczania terminów.

Wskazane powyżej przepisy obowiązującej regulacji wywołujące wątpliwości interpretacyjne powodują niepewność co do stanu prawnego oraz zwiększają koszty stosowania przepisów przez przedsiębiorców. Ponadto zbyt wąskie określenie przesłanek zastosowania instytucji zawieszenia działalności gospodarczej ogranicza zakres jej funkcjonowania w praktyce.

2. Określenie celu regulacji

Celem wprowadzenia do ustawy o swobodzie działalności gospodarczej instytucji zawieszenia działalności gospodarczej było uregulowanie w jednym akcie prawnym i ujednoczenie zasad odnoszących się do zawieszania działalności, istniejących dotychczas w ograniczonym zakresie w przepisach prawa (np. w prawie podatkowym i prawie ubezpieczeniowym) i funkcjonujących w praktyce organów administracji publicznej. Uregulowanie takie ma umożliwić organom administracji stosowanie jednolitej interpretacji przepisów prawa w tym zakresie²⁾. Ponadto przyczynia się ono do redukcji obciążeń administracyjnych i wysokości danin publicznych uiszczanych przez przedsiębiorców w okresie zawieszenia działalności.

Celem projektowanej regulacji jest zwiększenie dostępności instytucji zawieszenia działalności gospodarczej oraz ułatwienie korzystania z niej przez przedsiębiorców.

²⁾ Uzasadnienie projektu ustawy z dnia 10 lipca 2008 r. o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Przez zwiększenie zastosowania zawieszenia działalności niniejsza regulacja przyczyni się pośrednio także do realizacji celów przyjętych przy tworzeniu tej instytucji prawnej.

3. Opcje realizacji celu

Opcja 0 – pozostawienie istniejących rozwiązań

Przy pozostawieniu obowiązujących regulacji w niezmienionym kształcie i braku innych działań ze strony administracji publicznej opisane powyżej problemy związane z zawieszeniem działalności gospodarczej pozostaną aktualne.

Opcja 1 – działania pozalegislacyjne

Opcja ta zakłada wydanie aktu wewnętrznego skierowanego do organów administracji zawierającego interpretację wątpliwych przepisów. Z uwagi jednak na ponadresortowy charakter przepisów o zawieszeniu działalności gospodarczej, taki akt prawny, aby był wiążący dla wszystkich organów administracji rządowej, musiałby mieć formę uchwały Rady Ministrów lub zarządzenia Prezesa Rady Ministrów. Akt prawny zapewniłby jednolitą wykładnię przepisów przez organy administracji rządowej. Nie objąłby on jednak organów państwowych stosujących ustawę o swobodzie działalności gospodarczej, nienależących do administracji rządowej.

Należy dodatkowo zauważyć, że powyższy akt nie doprowadziłby do usunięcia istniejących barier w zawieszaniu działalności gospodarczej, związanych np. z brakiem możliwości zawieszenia jednej z form prowadzonej działalności. W związku z tym, że opcja ta nie prowadzi do osiągnięcia zamierzonego celu regulacji, nie będzie ona brana pod uwagę w dalszej analizie.

Opcja 2 – nowelizacja ustawy o swobodzie działalności gospodarczej

Opcja ta polega na zmianie tych przepisów ustawy, które wywołują wątpliwości interpretacyjne lub stwarzają ograniczenia w zakresie korzystania z instytucji zawieszenia działalności gospodarczej. W szczególności nowelizacja powinna obejmować:

- dopuszczenie możliwości zawieszenia jednej z form prowadzonych działalności,
- umożliwienie określenia we wniosku o wpis informacji o wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej dnia wznowienia innego niż dzień złożenia wniosku,
- odesłanie do Kodeksu cywilnego w zakresie sposobu obliczania terminów.

Opcja ta wymaga przeprowadzenia procesu legislacyjnego, w związku z tym jest czasochłonna i wymaga zaangażowania innych, poza organami administracji, organów państwowych. Z drugiej jednak strony pozwala ona na eliminację wszystkich wskazanych powyżej wad obecnych przepisów prawnych. Nowelizacja przyczyni się tym samym

do zwiększenia przejrzystości istniejących uregulowań oraz rozszerzenia zakresu zastosowania procedury zawieszenia działalności gospodarczej.

4. Analiza poszczególnych rozwiązań

W związku z odrzuceniem opcji 1, jako nieodpowiedniej do realizacji celów regulacji, zostanie przeanalizowany wpływ opcji 2.

Podmiotami, na które oddziałuje niniejsza regulacja, są przedsiębiorcy oraz organy państwowe stosujące ustawę o swobodzie działalności gospodarczej, w szczególności organy administracji publicznej i sądy rejestrowe.

Oczekiwany wpływ projektowanej regulacji

Wpływ regulacji na:	Wpływ pozytywny:	Wpływ negatywny:
finanse publiczne, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego	– zmniejszenie liczby czynności organów państwowych związanych z likwidacją i ponownym rozpoczęciem działalności gospodarczej	brak wpływu
rynek pracy	brak wpływu	
konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw	– redukcja kosztów działalności przedsiębiorców zawieszających działalność (koszty administracyjne, daniny publiczne), – zwiększenie konkurencyjności gospodarki wskutek zmniejszenia kosztów działalności przedsiębiorców, – zmniejszenie stanu niepewności przedsiębiorców i organów państwowych co do stanu prawnego	brak wpływu
sytuację i rozwój regionalny	brak wpływu	
środowisko	brak wpływu	

5. Rekomendacja

Mając na uwadze powyższe, należy stwierdzić, że nowelizacja ustawy o swobodzie działalności gospodarczej jest najlepszym sposobem realizacji celu regulacji. Oczekiwane korzyści związane z jej wprowadzeniem przewyższają natomiast przewidywane koszty.

Omówienie wyników konsultacji społecznych projektu

Poniżej otrzymane uwagi wraz ze stanowiskiem Ministra Gospodarki.

Czego dotyczy	Zgłaszający	Treść uwagi	Stanowisko MG
Uwaga ogólna	KIG	Wniosek o umożliwienie składania „papierowych” wniosków o wpis do CEIDG także w izbach gospodarczych (obok urzędów: gmin i skarbowych)	Minister Gospodarki nie widzi przeciwwskazań, aby organizacje przedsiębiorców występowały jako

Uwagi ogólne	BCC	<p>Projekt kolejnej zmiany Ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz niektórych innych ustaw z nią powiązanych, ma znaczenie porządkujące i dostosowujące Ustawę do realiów gospodarczych. BCC pozytywnie ocenia fakt, że Ministerstwo Gospodarki wyciąga wnioski z krytyki i dotychczasowej praktyki stosowania Ustawy i dokonuje autokorekty, zwłaszcza w przepisach rozdziału 3, dotyczących wprowadzenia i eksploatacji Centralnej Ewidencji i Informacji Działalności Gospodarczej (CEIDG), która ma ruszyć 1 lipca 2011 r.</p> <p>Realistycznie przewiduje się, że elektroniczna platforma usług administracji publicznej ePUAP nie może być jedynym i obligatoryjnym medium obsługi spraw związanych z CEIDG, nie tylko w fazie przejściowej, ale i w późniejszej eksploatacji. Należy się liczyć z ewentualnością, że ePUAP prawdopodobnie nie będzie w pełni funkcjonalny oraz w pełni dostępny komunikacyjnie we wszystkich jednostkach administracji publicznej w terminie wprowadzenia. Stąd racjonalne i praktyczne jest ustanowienie drogi alternatywnej, z zachowaniem formy elektronicznej.</p> <p>Korzystnym rozwiązaniem jest też, że wniosek o wpis do CEIDG konsolidować będzie jeszcze jeden - obok wniosków do rejestrów REGON, NIP, do ZUS lub KRUS - dodatkowy element, jakim jest wybór formy opodatkowania.</p>	pełnomocnicy. Opinia pozytywna
Ogólna opinia	Pracodawcy RP	<p>Celem projektu ustawy o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz o zmianie niektórych innych ustaw jest modyfikacja przepisów dotyczących uruchamianej 1 lipca 2011 roku Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, uporządkowanie kwestii związanych z posługiwaniem się zaświadczeniem o nadanym numerze REGON oraz zmiana przepisów dotyczących zasad zawieszania działalności gospodarczej.</p> <p>Pracodawcy RP przedstawiają swoje uwagi do przedłożonego projektu.</p> <p>Uruchomienie Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej będzie krokiem w kierunku poszerzenia swobody prowadzenia działalności gospodarczej. Otwieranie działalności gospodarczej przy użyciu elektronicznych kanałów kontaktu z administracją uprości dokonywanie tej czynności. Elektroniczny system rejestrowania działalności to jednak nie tyle przełom, co spóźnione doganianie standardów europejskich. Ponadto równie ważną częścią systemu, co przepisy, są rozwiązania techniczne – aby system funkcjonował, muszą one być wydajne i nisko awaryjne. Z punktu widzenia przedsiębiorców ważny jest wygodny dostęp do informacji o kontrahentach. Dlatego CEIDG</p>	Opinia pozytywna

		<p>powinien zawierać możliwie najwięcej informacji o zarejestrowanych podmiotach gospodarczych.</p> <p>Popieramy propozycję wyeliminowania obowiązku uzyskiwania zaświadczeń o wpisie do rejestru REGON. Przyznanie informacjom z rejestru REGON publikowanym na stronie internetowej GUS statusu formalnego pozwoli na zmniejszenie biurokracji w toku prowadzenia działalności gospodarczej, poprzez wyeliminowanie z obiegu jednego z zaświadczeń.</p> <p>Wyrażamy zadowolenie z proponowanych zmian w obszarze zawieszania działalności gospodarczej. Obecnie niedopuszczalne jest zawieszenie jednej z kilku form prowadzonych działalności przy utrzymaniu pozostałych. Możliwe jest jedynie zawieszenie wszystkich form lub likwidacja jednej z nich, dodatkowym obostrzeniem jest fakt, że przedsiębiorca we wniosku o wznowienie wykonywania działalności nie może określić innego dnia innego momentu wznowienia, niż dzień złożenia wniosku. Projekt przewiduje zniesienie tych ograniczeń. Przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w różnych formach prawnych będzie mógł zawiesić wykonywanie działalności w jednej z nich. Jednocześnie przedsiębiorcy we wniosku o wznowienie wykonywania działalności będą mogli wskazać dzień, w którym zawieszenie przestanie być obowiązujące. Wpisuje się to w nasz postulat poszerzania swobody działalności gospodarczej.</p>	
Rejestr pełnomocnictw	Ogólnopolskie Stowarzyszenie Inwestorów	Wpis pełnomocnictwa do rejestru powinien być fakultatywny	Uwaga przyjęta
Dodatkowe propozycje	BCC	<p>Potrzebnym rozstrzygnięciem jest uzupełnienie przepisów o zawieszaniu działalności gospodarczej, szczególnie poprzez precyzowanie, że w przypadku prowadzenia więcej niż jednej formy działalności gospodarczej można zawiesić wybraną z nich.</p> <p>W tym wątku nie zawarto jednak uregulowań do zgłaszanych w publicznej dyskusji wątpliwości dotyczących możliwości opłacania w okresie zawieszenia składek z tytułu ubezpieczeń społecznych. Uregulowanie zawarte w art. 4 jest poprawną, ale tylko częściową odpowiedzią na problemy z określeniem prawa przedsiębiorcy do ubezpieczenia społecznego w sytuacji zawieszania działalności.</p> <p>Bardzo istotnym tematem, który nadal jest w Ustawie o sdg pomijany, jest wprowadzenie jawnej normy odpowiedzialności Skarbu Państwa za skutki działań umyślnych urzędników państwowych, w tym skarbowych. Jest to postulat od lat zgłaszany przez środowiska biznesowe. Brak unormowania tego problemu i konieczność ewentualnego dochodzenia odszkodowań na zasadach ogólnych skutecznie ograniczają prawo przedsiębiorcy do efektywnego sądu.</p>	<p>W przypadku zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej w jednej z form przedsiębiorca opłaca składki na ubezpieczenia społeczne na zasadach określonych w art. 36a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. W ocenie projektodawcy, nie ma potrzeby różnicowania zasad uiszczania składek na ubezpieczenia społeczne dla przedsiębiorców zawieszających wykonywanie działalności w sposób zupełny, oraz tych którzy zawieszają tylko jedną z form prawnych</p>

		<p>Należy zauważyć dodatkowo, że urzędnik skarbowy – czyli ten urzędnik państwowy, z którym przedsiębiorcy mają statystycznie najczęstsze konflikty – pozostaje poza katalogiem urzędników służby cywilnej. Można przypuszczać, że to zabieg celowy, który powoduje swoisty immunitet tej kategorii urzędników chroniący przed sankcjami lub konsekwencjami służbowymi, określonymi ustawą o Służbie Cywilnej. W tej sytuacji tym bardziej należy wprowadzić tamę przynajmniej tym decyzjom, które są podejmowane z rażącym naruszeniem prawa. Temu służyłby zapis ustawy o odpowiedzialności karnej urzędników za ten rodzaj bezprawie wydawanych decyzji oraz odpowiedzialności finansowej państwa za skutki tych decyzji. Taka regulacja uzdrowiłaby stosunki gospodarcze pomiędzy stronami o nierównych pozycjach rynkowych. Praktyka dotychczasowa rodzi pokusę działań bezprawnych stymulowanych bezkarnością.</p> <p>Kolejnym, istotnym brakiem ustawy o sdg, którego nie podejmuje obecna nowelizacja, pozostaje nadmiernie rozszerzony katalog wyłączeń od zasady tylko jednej kontroli w tym samym czasie, opisany w art. 82 Ustawy. Szczególnie „pojemne” i powodujące, że artykuł ten jest zapisem martwym, jest wyłączenie z punktu 2 tego artykułu, mówiące: „przeprowadzenie kontroli jest niezbędne dla przeciwdziałania popełnieniu przestępstwa ... lub zabezpieczeniu dowodów jego popełnienia”. Ten punkt należy z ustawy bezwzględnie usunąć.</p> <p>Reasumując, proponowana nowelizacja koryguje błędy i niedomówienia obecnego brzmienia ustawy, ale nie podejmuje żadnych ważnych problemów, za brak uregulowania których była dotychczas krytykowana.</p>	<p>wykonywanej działalności.</p> <p>Uwaga nieprzyjęta – zagadnienie poza zakresem przedmiotowego przedłożenia</p> <p>jw.</p>
--	--	--	--